

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Futbol

El futbol és un esport competitiu. D'homes, i avui també de dones, que a puntades lluiten per la victòria. Vaja, marcar més gols que el contrincant. A Europa, el futbol és sinònim de prestigi. Si vols figurar en les egrègies cartografies de les ciutats amb èxit, cal lluir un equip guanyador. Temps ha, la **Unión Deportiva de Lérida** militava a Primera Divisió. Avui, el **Lleida Esportiu** juga en la Segona Divisió, grup B. El **F.C. Barcelona** jugava a la Champions League, i avui l'han condemnat a l'Europa League. ¿Què tenen en comú Lleida i Barcelona? A xut ras, doncs que han perdut categoria. Cadascuna de les ciutats ha tingut el Waterloo napoleònic. A dia d'avui, a Lleida s'està representant l'Auca del senyor **Esteve** futbolístic en format de sainet esperpèntic. Però, ¡ai las!, com sigui que tot s'encomana en aquest temps pandèmic, vet aquí que l'alcaldia de Lleida també fa figa. Aleshores, a partir del proper gener representarem l'Auca del senyor **Pueyo**, betes i vots. És a dir, que l'alcalde demanarà confiança, allò del ser o no ser hamletjà, per poder aprovar el pressupost municipal. Clar que quan s'ha perdut credibilitat, la qüestió ja no és de confiança, sinó de fe. A saber: aquella creença que no necessita de cap prova per creure. Mentrestant, el **Duo Dinámico** ha tornat a l'Arc del Pont. Això sí, un pèl més bronzejats. Futbolistes de platja, descalços.